Дошкільний навчальний заклад (ясла- садок) №1 «Дзвіночок»
Комунальної власності Сарненської міської ради

Консультація для батьків:

«Та земля мила, де мати родила»

Підготувала

Вихователь ДНЗ№1

Мамчур Н.В.

Сарни 2020

Ознайомлення з рідним містом як засіб патріотичного виховання в дитячому садку

Невід'ємна частина будь-якої системи освіти – виховання патріотизму. Патріотизм – це любов і прив'язаність до Батьківщини, відданість їй, відповідальність за неї, бажання трудитися на її благо, берегти й множити багатства.

Основи патріотизму починають формуватися в дошкільному та молодшому шкільному віці. Патріотичне виховання дошкільників включає в себе передачу їм знань, формування на їх основі відносин та організацію доступної за віком діяльності. Фундаментом патріотизму по праву вважається цілеспрямоване ознайомлення дітей з рідним краєм.
Любов до Вітчизни починається з любові до своєї малої Батьківщини - місця, де народилася людина.

Успішний розвиток дошкільнят при ознайомленні з рідним містом можливий лише за умови їх активної взаємодії з оточуючим світом емоційно-практичним шляхом, тобто через гру, предметну діяльність, спілкування, працю, навчання, різні види діяльності, властиві дошкільному віку.

Ефективність морально-патріотичного виховання досягається тоді, коли педагогічна діяльність характеризується цілісністю і включає відбір краєзнавчого змісту в відповідності з метою розвитку дитини, її віковим особливостям та інтересам; збагачення розвивального середовища матеріалами про рідне місто (дидактичні ігри, посібники, предмети мистецтва, продукти дитячої творчості та інше), узгодженість тематики занять по ознайомленню з рідним містом з тематикою інших занять, з іграми дітей. Створення умов для самостійної та спільної з дорослими роботи з краєзнавчим матеріалом; забезпечення соціально-емоційного благополуччя дитини, діагностика змін в її розвитку.

Методи і прийоми, які можна використовувати залежать від віку дітей та засобів, які ви обрали для ознайомлення з маленькою Батьківщиною:

Практичні

1. Створення розвивального середовища, що забезпечує розвиток інтересу і допитливості.
2. Екскурсії і спостереження, розширюючи кругозір дитини.
3. Створення тематичних альбомім
4. Дидактичні ігри.

5. Рухливі ігри.
6. Моделювання.

Словесні

1. Бесіди.
2. Читання художньої літератури.
3. Вивчення віршів.
4. Розповідання
5. Розваги.

Наочні

1. Організація виставок.
2. Збір фотоматеріалів.
3. Розглядання ілюстрацій.
4. Інформаційні стенди.
5. Особистий приклад дорослих.
6. Моделювання.

Програма розвитку «Українське дошкілля» пропонує ознайомлювати дітей з рідним краєм у такій послідовності.

Ознайомлення з рідним краєм дітей раннього віку

Розвивати інтерес до рідного міста (села), починають з раннього віку. Слід вчити дітей називати місто (село), де вона проживає. Заохочувати до відзначення свят (Святого Миколая, Різдво, Великдень, День Матері), дотримання традицій, звичаїв, до участі в прикрашанні групової кімнати, привертати увагу до Державного прапора України.

У другій молодшій групі

Починають ознайомлювати з назвою рідної вулиці, на якій мешкає дитина, закріпити назви об'єктів найближчого довкілля (аптека, крамниця, перукарня, тощо). Заучують вірші про рідну землю, місто, село. Ознайомлюють з назвою рідного краю, з Державним прапором України. Пояснюють, що у державні свята на будинки вивішують Державний Прапор України. Вчать впізнавати на портретах Т. Шевченка – українського поета. Корисно читати дітям вірші Т. Шевченка; наспівувати покладені на музику твори Кобзаря. Підводити дітей до розуміння того, що пам'ятники Т. Шевченкові є в кожному місті.

Розповідати дітям про те, що вони живуть в Україні. Україна велика країна, в якій багато міст, сіл, річок, є гори – Карпати і Кримські. Найголовніше місто України – її столиця м. Київ. Ознайомлювати з найхарактернішими пам'ятками архітектури, визначними людьми краю.

В середній групі

Дітей вчать диференціювати поняття "місто" і "село", область; знаходити тотожне, відмінне. Продовжують формувати знання про своє міс це проживання: вулицю та прилеглі до неї інші вулиці. Вчити визначати місцезнаходження дому, дошкільного навчального закладу, місця роботи батьків, аптеки, поліклініки, крамниці тощо. Давати поняття про головну вулицю (площу) свого населеного пункту, ознайомлювати з визначними місцями міста (села). Формувати уявлення про те, що ми живемо в Україні, про своє рідне місто (село). Продовжуємо знайомити з творчістю Т.Шевченка.. Продовжувати ознайомлювати дітей із державною символікою: Державним прапором України, Державним гербом України, Державним гімном України.

Розповідати про заснування столиці України – міста Київ. (У столиці працюють: Президент, міністри, народні депутати. У Києві головна вулиця – Хрещатик, є метро.) Наголосити на тому, що в Україні державною мовою є українська. Продовжувати ознайомлювати дітей з архітектурними пам'ятками Західного регіону, а також із легендами рідного краю.

У групі старшого дошкільного віку

Поглиблюють знання старших дошкільників про нашу Батьківщину – Україну, самостійну незалежну державу. Розповісти, що 24 серпня – День проголошення незалежної самостійної держави України. Ознайомлювати зі столицею нашої держави містом Києвом: розташоване на мальовничих берегах річки Дніпро; у Києві працює Президент, Верховна Рада України; головна вулиця Києва – Хрещатик; навесні Київ прикрашає цвітіння каштанів; у Києві багато цікавих пам'яток історії,

проспектів, мостів через Дніпро, парків, метро. Дати уявлення про найбільші міста України (Львів, Запоріжжя, Харків, Донецьк, Одеса), культурні пам'ятки та працю людей у цих регіонах: Донецьк – шахти, видобуток вугілля; Запоріжжя – металургійні комбінати, Одеса – море, морський порт). Формувати уявлення про природні багатства: річки (Дністер, Південний Буг, Дніпро, Тиса); гори Карпати і Кримські; моря (Чорне та Азовське) тощо. Продовжувати ознайомлювати дітей із державними символами України: Прапором та значенням його кольорів; Гербом – символом влади та значенням тризуба, Гімном – символом державної єдності, Конституцією України – головним законом держави. Виховувати у дітей шанобливе ставлення до них. Розширювати уявлення про творчість Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки та інших українських письменників, художників, композиторів. Викликати інтерес до їх творчості, вчити вірші, пісні, розглядати репродукції картин. Ознайомлювати з історичними місцями, пам'ятниками, музеями, вчити вшановувати видатних земляків. Ознайомлювати з визначними датами сучасної історії рідного краю. Продовжувати ознайомлювати з рідним містом (селом), природним ландшафтом, установами, спорудами, підприємствами, парками, пам'ятниками; пояснити походження назви міста (села); з назвою області, обласним центром, чим славиться область (споруди, підприємства, пам'ятники, заказники). Формувати уявлення про Україну, сусідні держави (Білорусь, Російська Федерація, Молдова, Польща), народи та нації, їх відмінність і подібність. Розповідати про українську армію, яка захищає територію України, дбає про спокій людей, давати поняття про різні роди військ (прикордонники, танкісти, піхота, льотчики) та їх основне призначення. Виховувати почуття гордості за належність до українського народу.

Формувати уявлення про те, що Україна має давню історію (князі, військо, храми, рукописні книги, ремесла, культура, національний одяг, національна символіка, визначні діячі, гетьмани). Ознайомлювати з історією рідного міста (села), символікою, історичними пам'ятками, легендами про рідний край. Поглиблювати знання про заснування міста Київ, ознайомлювати з легендами про виникнення міста, дитячими оповідками та легендами про княжу добу. Розповідати, що Київська Русь – перша назва України, її перші правителі – князі (Володимир Великий, Ярослав Мудрий). Розширювати знання про заснування міста Львів. Ознайомлювати з періодом козацтва (гетьмани Богдан Хмельницький, Сагайдачний, Виговський, Іван Мазепа). Ознайомлювати з пам'ятками національної історії: Києво-Печерська лавра, Золоті ворота, Софійський собор, Канів, Тарасова гора, Запорізька Січ, Хортиця, Почаївська лавра, скелі Довбуша. Розвивати інтерес до історичних подій на рідній землі, про те, що назва "Галичина" походить від м. Галич, що на Івано-Франківщині, яке в давнину було столицею Галичини; Данило Галицький жив у Галичі, а коли побудував місто Львів, то перебрався туди. Ознайомлювати дітей із пам'ятками

архітектури та пам'ятниками видатним людям – Т. Шевченкові, І. Франкові, князю Данилові Галицькому, І. Федорову тощо. Розширювати знання дітей про те, що у Львові жили та працювали С. Крушельницька, І. Франко, В. Івасюк, що Львівщина славиться замками (Підгорецький, Золочівський, Олеський) та церквами. Спонукати до пізнання дітьми історії свого краю.

Можливі наступні тематичні блоки роботи з дітьми по ознайомленню з рідним містом:

1. Історія міста. Назва. Чому тут виникло поселення людей?

2. Найбільша площа. Моя вулиця. На якій вулиці розташований мій дитячий садок? Вулиці нашого міста.

3. Визначні місця нашого міста. Пам'ятники, будівлі, музеї, театри.

4. Праця дорослих. Підприємства нашого міста. Чим прославлене місто.

5. Герб міста. Які символи на ньому зображені. Як вони пов'язані з історією та працею людей в нашому місті.

6. Видатні люди рідного міста. Чиїми іменами названі вулиці, школи, підприємства. Чому? Які люди прославили наш край?

7. Природа рідного міста. Які дерева, квіти прикрашають вулиці міста. Яких рослин найбільше. Як називається ріка, на березі якої розташоване місто. Які корисні копалини є в нашому краї, місті.

8. Культура рідного міста. Які музеї, театри, бібліотеки є в місті. Навчальні заклади, школи, дитячі садки.

9. Культура поведінки в рідному місті. Як поводити себе на вулиці, в транспорті, музеї, театрі, на прогулянці, на загальноміських святах.

10. Відпочинок у нашому місті. Де люблять відпочивати жителі рідного міста. Які є традиції, свята. День міста.

11. Захисники нашого міста. Хто слідкує за спокоєм, добробутом людей у місті. Хто допомагає людям в надзвичайних ситуаціях. Хто такі ветерани. Як в нашому місті святкують День Перемоги.

Скарбничка матеріалів для знайомства з рідним краєм

- **Прислів'я і приказки про рідний край**
- **Всюди на світі добре, а вдома найкраще.**
- **На Батьківщині і шкоринка — пиріг.**
- **Батьківщина — мати, умій за неї постояти.**
- **Звідки знати безрідному, що таке любов до Батьківщини?**
- **Кожна травичка на своєму корені росте.**
- **Та земля мила, де мати народила.**
- **Бережи Вітчизну, як око, і вона тебе завжди берегтиме.**
- **На чужій стороні й весна не красна.**
- **Без верби і калини немає України.**
- **Вкраїна – мати, за неї треба головою стояти.**
- **На чужій стороні Вітчизна удвічі миліша.**
- **Нема в світі, як своя країна!**
- **Людина без Вітчизни, як соловей без пісні.**
- **За морем тепліше, та вдома миліше.**
- **Будь-кому мила своя країна.**
- **З рідної землі і ворона мила.**
- **Кожному мила своя сторона.**
- **За рідним краєм і в небі сумно.**
- **Кожен край має свій звичай.**
- **Де рідний край, там і під ялиною рай.**
- **За рідний край життя віддай.**
- **За своїм краєм серце болить.**
- **У рідній краю, як у раю.**
- **Рідний край — земний рай.**
- **Всюди добре, а дома найліпше.**

Миле слово про рідну землю

Я так свій край люблю несамовито

Я так свій край люблю несамовито -
Сади квітучі, вишиті луги,
Де кольорів весною, мов налито,
В цвіту черемхи сквери й береги.

Зіллюсь з красою Божою медово
В єдине ціле зграйно-молоде…
Заграють скрипалі вгорі казково,
І щастя в душу квітом упаде.

Я буду пить красу травневопінну,
Вдихать повітря чисте й неземне.
Нехай любов глибока і нетлінна
До скону літ не зраджує мене…

Тетяна Лісненко

Людина кожна має Батьківщину

Людина кожна має Батьківщину,
То ж пам’ятайте все життя про те —
Це корінь, що підтримує людину,
Без кореня ж нічого не росте.
У спадок Батьківщина дістається
Від діда-прадіда, що тут в віках жили…
Історія від них до нас ведеться,
Й традиції, що з давнини прийшли.
І звичаї, й любов, пісні і слово,
Це все коріння з глибини віків.

То ж не втрачайте, діти, рідну мову
Землі своєї, матері й дідів.
Любіть її, цінуйте, поважайте,
Це українців генетичний код.
Усе своє найкраще захищайте,
З усім своїм ми — нація, народ!
Надія Красоткіна

Любіть свій край

Любіть свій двір і сад, і дім,
Криницю, звідки воду п’єте,
Своє довкілля — ви ж у нім
Щодня вчитеся і живете.
З малих місцин, із міст і сіл
Складається твоя країна.
Усе, що бачите довкіл,
Усе це — наша Україна!
Надія Красоткіна

Вітчизна це твоя, край рідний, твій

Коли заходиш у весняний гай,
То подивися на земну красу.
Не будь байдужим, квітку не зривай,
А задивися на дзвінку росу,
Що ніжно на пелюсточці блищить.
І на липкий листочок на дубах,
І серденьком відчуй чарівну мить:
Он на гіллі гніздечко мостить птах.
А землю вкрив весняний первоцвіт,
Над ними бджоли свій танок ведуть.
Метелики вже випурхнули в світ
Й товсті джмелі над квітами гудуть.
Уважним будь і пильно поглядай,
Не рви нічого й нищити не смій.
Бо це не просто дивовижний гай,
Вітчизна це твоя, край рідний, твій!

РІДНИЙ КРАЙ
Красивий, щедрий рідний край
І мова наша солов'їна.
Люби, шануй, оберігай
Усе, що зветься Україна.
Ігор Січовик

ДО НАС ЖУРАВЛИК ПРИЛІТАВ
До нас журавлик прилітав,
Він гарні віршики читав
Про синє небо і весну,
Про Чорне море і Десну,
Про Україну – рідний край...
Ти ще раз, друже, прилітай!
Ігор Січовик

ЖУРАВЛИК
З далекого краю,
З далеких світів
Журавлик на крилах
Додому летів,
Минав океани,
Ліси і моря,
Вдивлявсь крізь тумани:
- Чия це земля,
Чиї це долини,
Чиї це луги,
Чию це калину
Гойдають вітри!
Впізнав батьківщину:

- Моя це земля,
Моє тут гніздечко
І мова моя.
Л. Пилип'юк

З ТОБОЮ

Послухай, як струмок дзвенить,
Як гомонить ліщина.
З тобою всюди, кожну мить
Говорить Україна.

Послухай, як трава росте,
Напоєна дощами,
І як веде розмову степ
З тобою колосками.

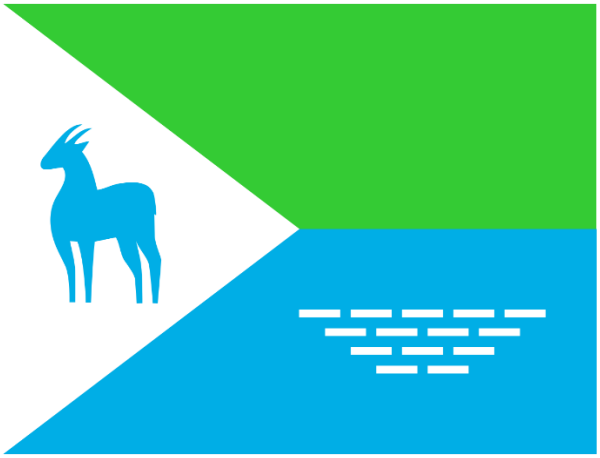
Послухай, як вода шумить –
Дніпро до моря лине, -
З тобою всюди, кожну мить
Говорить Україна.
П. Осадчук

ДЕ НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ НА ЗЕМЛІ?

Де зелені хмари яворів
Заступили неба синій став,
На стежині сонце я зустрів,
Привітав його і запитав:
— Всі народи бачиш ти з висот,
Всі долини і гірські шпилі.
Де ж найбільший на землі народ?
Де ж найкраще місце на землі? —
Сонце усміхнулося здаля:
— Правда, все я бачу з висоти.
Всі народи рівні. А земля
Там найкраща, де вродився ти!
Виростай, дитино, й пам'ятай:
Батьківщина — то найкращий край!

ТРІШКИ ІСТОРІЇ

Сарни - місто незвідане і відоме, мовчазне і стоголосе, безмежне і менше за макове зернятко, монотонне і багатолике. Сарни - місто, в якому, наче в краплині води, відбиті важливі сторінки історії українського народу, його культура, його чарівна пісенна душа, його радощі і надії. Від перших слідів перебування людини на лівому березі Случа, там, де тепер розкинулися квартали районного центру, ось уже сотня років сторінка за сторінкою пишеться доля рідного краю, невіддільна від історії України.

Хоча Сарни вперше згадуються в документах ще в середині XVII ст., (В «Історії міст і сіл УРСР» згадка про Сарни датується 1570 роком), містом поселення стало лише завдяки залізниці.

Все було на історичному шляху нашого краю: і татарська навала, і козаччина Северина Наливайка, і визвольна війна під проводом гетьмана Хмельницького, і перехід місцевості під юрисдикцію Росії в 1795 і, нарешті, розвиток капіталізму, а з ним промисловості і залізничного сполучення. Хоч до кінця XIX Сарненщина залишалася економічно і культурно відсталою частиною Ровенського повіту Волинського намісництва, та все ж згодом для нас відкрилась нова сторінка життя, яка й дала початок розвитку сьогоднішній перлині поліського краю.

Особливою нарадою від 14 лютого 1883 року було прийнято рішення про будівництво залізничних ліній Вільно - Рівне, а через неповних два роки, не зважаючи на великий обсяг будівельних робіт та відсталу техніку, 2 серпня 1885 року було відкрито рух поїздів на дільниці Лунінець - Сарни - Рівне. З цього ж дня почала існувати станція Сарни. Перша колія Петербург - Лунінець - Рівне пролягла через Сарни серед непрохідних боліт і дрімучого лісу. Прокласти рейки в болотистій поліській землі -- каторжна праця. Ціною надлюдської праці залізницю було побудовано за порівняно короткий час.

Наприкінці минулого століття життя пристанційного селища значно пожвавилось. Сталося це завдяки будівництву ще однієї залізниці від Києва до Бреста, що пролягала через Сарни. Перехрестя двох залізниць значно змінило обличчя станції - вона перетворилась у важливий залізничний вузол. Розвиток інфраструктури, збільшення чисельності населення, будівництво нового вокзалу, паровозного депо, водокачки, залізничного мосту через річку Случ - і в тихому донедавна селищі все прийшло в рух.

Згодом, появилась церковно-приходська школа у Доротичах, а з 1902 року почало працювати Сарненське двокласне залізничне училище, у 1903 в Сарнах відкривають двокласне сільськогосподарське училище - одне з найстаріших сільськогосподарських училищ не лише на Рівненщині, а й на всій території сучасної України.

Не лишався й осторонь культурний бік розвитку міста. У 1906 році неподалік вокзалу заклали парк, де згодом змонтували невеличку сцену для розваг та відпочинку. Раз на місяць у кінці вулиці Широкої влаштовувались ярмарки. Зрозуміло, що в той час Сарни мали зовсім інший вигляд, ніж тепер. Забудова Сарн хоч і велась, проте не планово і хаотично.

Сьогодні Сарни - не лише прекрасний мальовничий край у поліському куточку. Місто за економічним, трудовим, природним потенціалом стало одним із найпотужніших регіонів Рівненщини. Розвивається промисловість, зокрема переробна, деревообробна, металообробна. Значний внесок у розвиток соціально-економічного розвитку району робить і торговельна галузь. Практично в усіх галузях є приклади господарювання європейських зразків. Суб'єкти малого підприємництва одні із перших у районі розпочали використовувати сучасні технології з освоєння та комплексного використання

природних сировинних ресурсів, впроваджувати енергозберігаючі технології, займатися інноваційними розробками.

Сарненщина - місце розвитку зеленого туризму, велоспорту та традиційних спортивних забав. Осередком культури та мистецтва стали гуртки та ансамблі, музичні й танцювальні колективи, будинки дитячої творчості. Реконструйовані місця для активного відпочинку, парки й сквери - все тут живе новими емоціями, у яких одночасно відчувається сучасність та затишок, вічність та близькість.

Та головне те, що Сарненщина багата людьми, які мають глибокі знання, вміють працювати, люблять свій поліський край, поважають, відроджують, примножують і передають традиції та звичаї своїх предків. З містом пов'язані долі Нобелівського лауреата в галузі фізики Григорія Шарпака, письменника Бориса Шведа, лікаря-психотерапевта Казимира Дубровського, Президента ВАСГНІЛ Михайла Ольшанського, оперної співачки Наталії Ковальової. У 1916 р. в Сарнах побував автор «Пригод бравого солдата Швейка» Ярослав Гашек, а Михайло Грушевський, обурений нечуваною підступністю і лицемірством російських більшовиків, саме у Сарнах пише свій публіцистичний твір «На порозі нової України. Очищення огнем». В розвиток науки, певний вклад внесли науковці Сарненської дослідної станції. Сьогодні місто також прославляє чимало спортсменів, науковців, літераторів, культурних діячів, як то кажуть - нашого цвіту по всьому світу!

Сьогодні маємо шанс подивитися на місто з іншого боку й крізь призму історії та часу осягнути глибину та силу рідного краю. Незримим дотиком відчуттів осягнути незвідану й таку звичну глибочінь вулиць, відкрити в собі розуміння чогось глибшого та таємного. Ми отримали шанс мислити по-новому, мить, коли ми можемо за нього вхопитись досить коротка. Прислухайтесь до гаміру, до світу і почуйте пісню маленької провінції, яка зачаровує своїм динамізмом вдень і незвичним спокоєм ввечері.

СІМ ЧУДЕС САРНЕНЩИНИ

Клесівський дендропарк

На території Клесівського лісництва знаходиться справді райський куточок Полісся — Клесівський дендропарк. Тут красуються рукотворні озерця, що по дну з'єднані між собою. На території дендропарку створений "Острів любові", декоративна гірка з оглядовим майданчиком, "Міст кохання, дружби і єднання", композиції з дерев'яних скульптур.

Є в дендропарку каштанова алея завдовжки 200 м, яку щороку досаджують. Вона простягається вздовж ставків і кріпить береги річки Любоньки. А ще тут налічується приблизно 100 видів екзотичних дерев та кущів. Зелені архітектурні форми декоративних живоплотів, різноманітних композицій живої природи забезпечують психологічну розрядку, проникають в душу і серце, торкаються свідомості людини.

Голубе озеро

Каменаха, Коплище, Голубе озеро. Такі назви має одна й та сама місцевість — синьооке озеро, яке знаходиться за 4 км від Клесова. Це затоплений водою кар'єр, який має глибину близько 30 м. До речі, вода ця має велику цілющу силу — вона лікує захворювання шкіри та поліпшує настрій. Голубе озеро оточене зеленими лісами, що не тільки радує око, а й додає здоров'я. Останнім часом це улюблене місце відпочинку не лише жителів Клесова, а й області.

Озеро Залив

У глибині казкової лісової місцевості, по дорозі на с.Карпилівку, можна побачити велику територію, залиту водою. Це мальовниче озеро Залив, де розміщується база відпочинку "Мисливський хуторок". Відпочиваючі можуть зустрітися з представниками поліської фауни: дикою качкою, лисихою, куликом, оленем благородним, диким кабаном, косулею, вовком, зайцем,

лисицею. Свій відпочинок можна поєднати зі збиранням ягід, грибів, лікарських рослин. У тихих водах озера Залив на рибалок чекає багатий улов риби.

Урочище Тріщава

За півкілометра від р.Горинь пробивається з-під землі джерельце, яке у спеку кришталево-чистою водою допомагає подорожуючим відновити сили. Це територія заповідного урочища Тріщава, навколо якого височать 200-річні дуби. З давніх-давен тріщавську воду вважають цілющою. Багато років тому тут стояла старовинна каплиця, проте в радянський період тотального атеїзму її зруйнували. Лише у 1991 році каплицю було відбудовано і на свято Івана Купала відкрито й освячено.

Троїцька церква

На східній та південній околицях нинішнього районного центру були розташовані два колишні села — Доротичі та Сарни. Між ними, ніби для поєднання, на мальовничому березі річки Случ, серед прекрасної поліської природи, і досі стоїть величний красень — один з найдревніших храмів на Поліссі, посвячений в ім'я Святої Трійці. Він побудований в далекому 1725 році. Спочатку церква мала дві бані, згодом, у 1869-му, було зведено третю — над дзвіницею. Престол у храмі один — на честь Святої Трійці. Свято-Троїцька церква — пам'ятка архітектури всеукраїнського значення.

Костел Преображення Господнього

Із 1936 року за рішенням парафіяльної ради було розпочато будівництво кам'яного костелу в м.Сарни. Досить вагомий внесок в будівництво поряд з католиками зробили студенти Ягеллонського університету (м.Краків). Костел будувався з каміння, яке видобували у Клесові, і мав у фундаменті кілька підземних ходів. Недобудованою залишилась дзвіниця. Та попри все в святині був орган, дубові лави та колони, до середини обрамлені мармуром з місцевих родовищ.
Під час війни святиня була замкнена, а будинок, в якому проживав священик, у 1939 р. був відданий під військовий госпіталь. Надалі у ньому був розміщений військкомат, потім — курси цивільної оборони й автолюбителів.

У 1945-1992 рр. приміщення костелу використовували як склад продуктів. Хоча у 1953 році його перепрофілювали в будинок культури. Свої функції костел так ні разу і не виконав. Вірянам святиню повернули лише у 1991 році.
На прохання парафії у Польщі було відкрито рахунок, на який католики інших країн, гості та всі бажаючі могли відправити кошти на відбудову святині.
Місцеві жителі згадують, що колись був також дзвін, та де він подівся, невідомо. Дехто вважає, що він був закопаний на території костелу. Після реставрації 6 серпня 1995 р. освятили костел і провели першу месу.

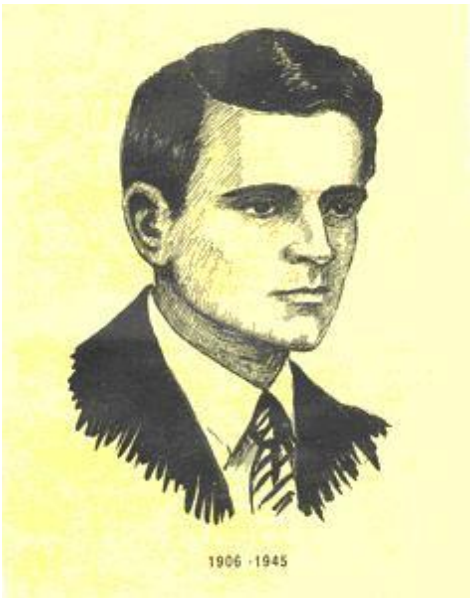
Санаторій "Горинь"

Серед мальовничої природи, у сосновому лісі, подалі від міського шуму та суєти, у затишному селищі Степань розмістився санаторій "Горинь". Історія ж Степанського курорту розпочинається ще у XIX столітті, де в 10 км від Степаня в с.Гута функціонував курорт європейського зразка, у якому поправляли здоров'я місцевими мінеральними водами і грязями громадяни Польщі, Чехії, Австрії тощо. У 1965 році у Степані був створений будинок відпочинку. А вже після розвідання родовищ мінеральної хлоридно-гідрокарбонатно-натрієвої води і лікувальних озерно-мулових торф'яних грязей у Гуті Степанській і торф'яних лікувальних грязей Погулянського родовища у 1975 році його було перепрофільовано в санаторій шлунково-кишкового профілю.
Сьогодні санаторій "Горинь" — сучасна оздоровниця бальнеологічно-питного лікувального профілю з розвиненою лікувально-діагностичною базою, що працює цілий рік.

Письменники рідного краю

Борис Швед

Борис Григорович народився 10липня 1906 року в місті Сарни на Рівненщині в

родині слюсаря депо залізничної станції.

У тридцяті роки написав повість "Поліщуки", яка у 1938 була видана у Львові двома невеличкими томиками. Цю повість окремою книжкою випустило видавництво "Каменяр" у 1965 році, а в 2002 році була перевидана Рівненським ООТ "Просвіта" ім. Тараса Шевченка. Написав ще два прозові твори - "Помста дочки" та "До ідеалів", але рукописи загубилися в роки війни.

Як зазначали видавці "Поліщуків", у своїй повісті Борис Швед "... дає картини з поліського життя, картини, безумовно, написані талановито і, що важніше, правдиво життєві. Те, що читач найде в повісті, - це дійсна правда, правдиве реальне життя, ні дрібки не прикрашене фантазією. "Поліщуки" - це нотатник, писаний життям, а не уявою".

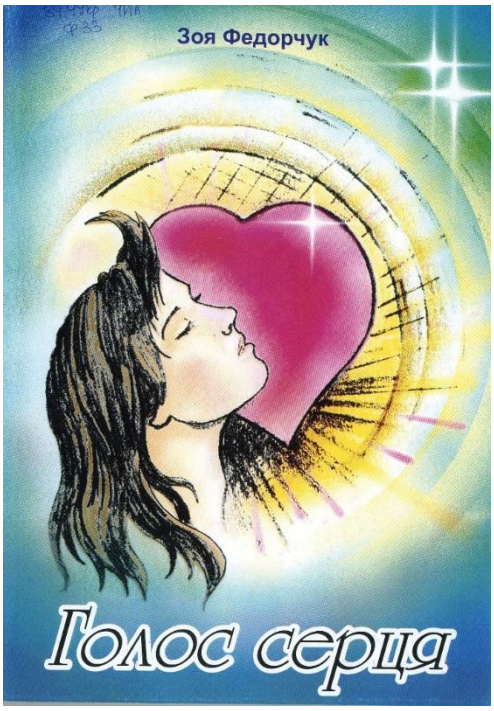
Титечко Василь Григорович

Народився 6 листопада 1982 року в с. Мале Вербче Сарненського району Рівненської області. Є членом багатьох літературних об’єднань і Всеукраїнської спілки краєзнавців. Писати почав з тринадцятирічного віку. Перші свої гумористичні твори опублікував у 1998 році в районній газеті «Сарненські новини». З того часу систематично друкується у багатьох обласних і всеукраїнських виданнях, зокрема у «Вільному слові», «Провінційці», «Рівненській газеті», «Рівне ракурс», «Ого», «Вісті Рівненщини», «Порадниці», «Залізничнику», «Веселих вістях», «Сільських вістях», «Перці», «Пізнайку», «Малятку», «Дніпрі» та багатьох інших.

У 2008 та 2009 рр. виборов двічі підряд перші місця у всеукраїнському конкурсі «Народний гумор», які проводила львівська газета «Життя».

Зоя Федорчук

Народилася 1956 року в с. Костянтинівка Сарненщині.
Твори поетеси увійшли до всеукраїнського колективного збірника «Зоряні роси» (2004 р.). У 2006 р. виходить власна збірка поезії «Голос серця». Вічні людські цінності Любов, Добро, Краса є характерною темою творчості поетеси. Авторка змальовує красу матінки Землі, оспівує любов до рідного краю, торкається нерозгаданих питань життя. Але найбільше захоплює читача ніжна лірика, щирі людські почуття та велич кохання.

Видатні особистості

КОМПОЗИТОРИ

Торчик Віктор (1948 р.н.) - народився смт Степань Сарненського р-ну**,** заслужений працівник культури, член Національної Всеукраїнської музичної спілки, лауреат премії ім. композитора - земляка Германа Жуковського.

ХУДОЖНИКИ

Бриж Теодозія (1929 – 1999 рр.) – народилась в с. Бережниця Дубровицького району (тоді Сарненського повіту), заслужений художник України, скульптор.
Познік Василь (1943 р.н.) – народився в с. Глушиця Сарненського району, заслужений майстер народної творчості України, член Національної спілки художників України.
Сосюк Василь (1963 р.н.) – народився в с. Глушиця Сарненського району**,** член Національної спілки журналістів України, журналіст, художник.
Чуприна Степан (1915 - 1991р.р.) - народився в смт Степань Сарненського р-ну, народний самодіяльний художник**.**